IHF Internationaal Hulpfonds voor vrijeschoolpedagogie

latijns-amerika

Een lange reis

india

Euritmie

bosnië

Hut wordt paleis

De rOndbrief

najaar 2017

Colofon

de rOndbrief najaar 2017
33e jaargang, no 2, november 2017

de rOndbrief is een uitgave van het Internationaal Hulpfonds (IHF) en verschijnt tweemaal per jaar.
abonnement + donateurschap: € 30 per jaar
opmaak en druk: Druk.Tan Heck, Delft
website: Wilfried Nauta

Medewerkers

Marion Beijer	voorzitter
Meriam van Herpen	financiële administratie/kantoor
Bert Harms	penningmeester & portefeuille ZO-Azië & China
Karin van Hulzen	secretariaat
Reiny Jobse	redactie ***de rOndbrief*** & portefeuille Oost-Afrika
Anton Klein	portefeuille West-Europa & Midden-Oosten
Liard Kranen	portefeuille Oost-Europa
Jelle Kuiper	PR
Francis van Maris	portefeuille Zuid-en Midden-Amerika
Anselma Remmers	portefeuille West-Azië
Irene Storm	portefeuille Zuidelijk Afrika
Sanne Ruhaak	redactie ***de rOndbrief***
Jan Sint	portefeuille Brazilië
Annette van Soest	kantooradministratie
Stasja van Suchtelen	marktcoördinatie
Ina Winkler	portefeuille Zuid-en Midden-Amerika

Internationaal Hulpfonds
Guldenstraat16
6532 RL Nijmegen

Triodosbank
IBAN code: NL03 TRIO 0212 1950 50
Kamer van Koophandel 30167248

De **Stichting Internationaal Hulpfonds(IHF)** is een vrijwilligersorganisatie. Het IHF biedt steun aan projecten buiten Nederland die vernieuwing van opvoeding en onderwijs nastreven met de vrijeschool pedagogie als uitgangspunt. Over de hele wereld slaan mensen de handen ineen om op de vrijeschool pedagogie gebaseerde projecten op te zetten. Met behulp van donateurs steunt het IHF meer dan 140 van deze projecten, verspreid over 50 landen.

In ***de rOndbrief*** doet het Hulpfonds tweemaal per jaar verslag van de ontwikkeling van initiatieven en projecten die door het IHF gesteund worden. Er wordt melding gemaakt van de activiteiten die ten behoeve van deze initiatieven worden ondernomen, maar ook van de ontwikkelingen binnen de eigen organisatie. Omdat de projecten niet of nauwelijks gesubsidieerd worden en hun voortbestaan in hoge mate afhangt van financiële steun uit het buitenland, hoopt het Internationaal Hulpfonds uw interesse te wekken en doet het een beroep op uw vrijgevigheid.

Contact: Het IHF is van maandag t/m vrijdag bereikbaar van 09.00 - 17.00 uur. B.g.g. kunt u de voicemail inspreken of een sms-bericht sturen. U wordt dan z.s.m. teruggebeld. Ook kunt u altijd mailen naar **info@internationaalhulpfonds.nl**

Kantooradministratie: Annette van Soest
T: 06 26972310 / 0492-322872
E: info@internationaalhulpfonds.nl.
Financiële administratie: Meriam van Herpen
T: 06-40062918 / 024-7851982
E: mevanherpen@hotmail.nl
W: www.internationaalhulpfonds.nl

Wilt u ***de rOndbrief*** liever digitaal ontvangen? Laat het ons even weten via **info@internationaalhulpfonds.nl**

Foto omslag: Lerarenopleiding van Guernavaca, Mexico

Inhoud

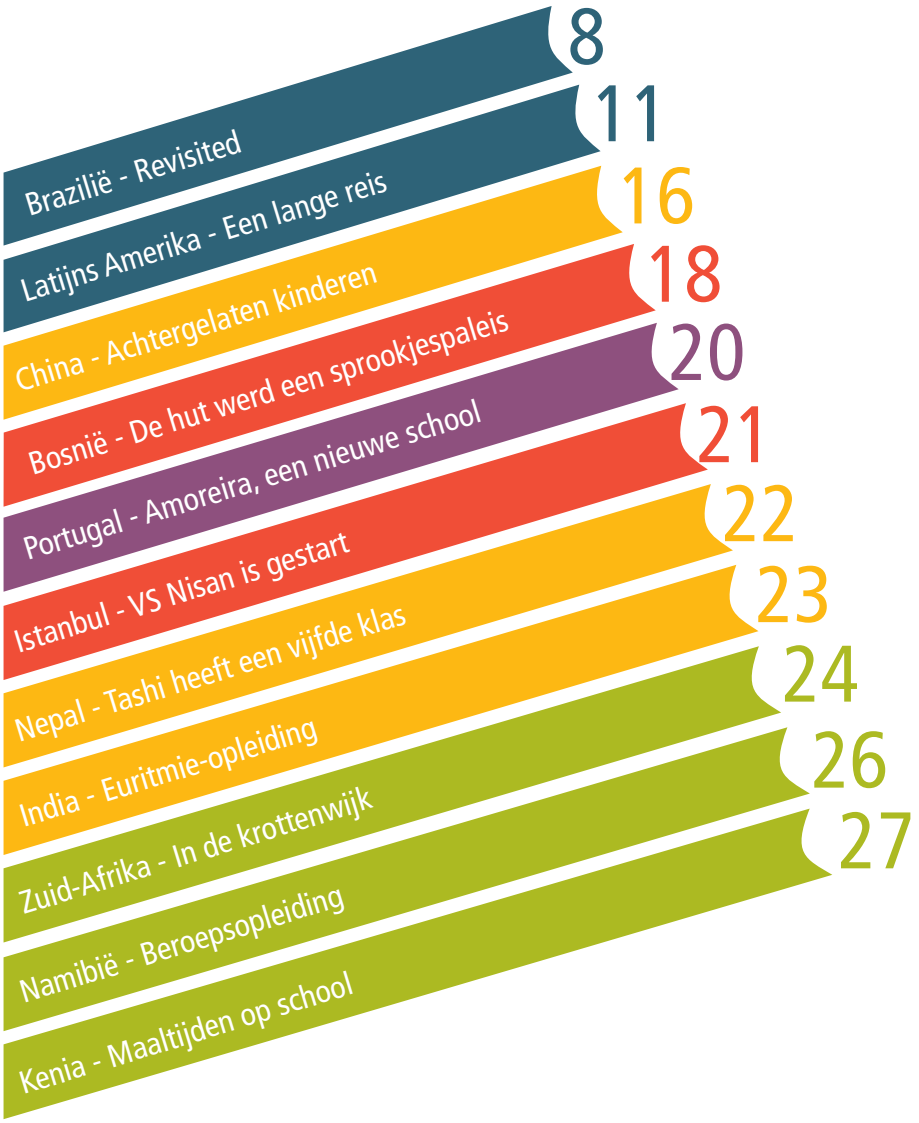

vaste rubrieken

4 Van de redactie
5 Mededelingen van het bestuur
6 Wel en wee
28 Solidariteitsactie
30 Donaties

Vrijeschool Inkanyesi in krottenwijk Alexandra bij Johannesburg

VAN DE REDACTIE

De elementen zijn de laatste maanden nogal tekeer gegaan. Het water overspoelde Texas, Bangladesh, Tsjechië, India en ook grote delen van ons buurland Duitsland stonden blank. In Kenia en andere Afrikaanse landen daarentegen breken gevechten tussen stammen uit, omdat de aarde barst van de droogte en het vee sterft. Op de markten is niet genoeg eten. De Rudolf Steiner School Mbagathi kan de dagelijkse maaltijden voor de kinderen nauwelijks meer verzorgen.

Het vuur teisterde Portugal en Spanje en verwoestte in Californië en Canada de bezittingen van honderden mensen. Duizenden mensen moesten vluchten.

Het luchtelement was van streek: er raasden vernietigende stormen over de Caraïben en Midden-Amerika. Zelfs Ierland was slachtoffer van een orkaan. De vrijeschool in Haïti werd voor de zoveelste keer vernietigd. Ook de aarde liet zich horen met de vervaarlijk rommelende vulkaan Gunung Agung op Bali. Vanwege de dreiging van een uitbarsting werden duizenden mensen geëvacueerd.

Toch is niet de natuur, maar de mens zelf de bedreiging van ons blauwe planeetje. Meer dan een half miljoen Rohingyas worden verdreven uit Myanmar. In Libanon, Irak, Kenia, Turkije worden de opvangkampen nog steeds overspoeld door mensen die vluchten voor de gevechten. In steeds meer landen wordt de democratie bedreigd door dictators. Er is zelfs dreiging van een kernoorlog. En laten we het over de milieuvervuiling maar niet hebben. Gelukkig kunnen de rijke landen daar een oplossing voor vinden.

In deze wereld worden elke dag onschuldige kinderen geboren, die opgewekt aan hun toekomst beginnen. Die willen leren om later voor zichzelf te kunnen zorgen. Die willen spelen met hun vrienden. Die een betere wereld verdienen. Voor veel kinderen betekent naar school gaan overleven, omdat ze daar eten krijgen, waar hun ouders geen geld voor hebben. Laten we investeren in de toekomst van die kinderen.

Reiny Jobse

van het bestuur

Studiefonds

Zo nu en dan ontvangt het IHF een legaat, een geldbedrag van iemand die bij leven het IHF een warm hart toedroeg. Dit jaar kreeg het IHF een legaat, dat groter was dan gebruikelijk. Het bestuur heeft gemeend om hieraan een bijzondere bestemming te geven: een studiefonds. Leerkrachten aan Waldorf-scholen van het IHF, die zich willen (bij)scholen in de vrijeschoolpedagogiek, kunnen nu een beurs aanvragen voor de gehele looptijd van de opleiding.

ING-bankrekening opgeheven

De penningmeester van het IHF heeft besloten om de rekening bij de ING-bank op te heffen en voortaan alleen nog maar gebruik te maken van de bankrekening van de Triodos-bank. Reden is de veel grotere aandacht voor duurzaamheid bij de laatst genoemde bank. Het rekeningnummer van de Triodos-bank is (en blijft): NL03TRIO0212195050. U wordt verzocht om bij donaties hier rekening mee te houden.

We willen de schenkers bedanken

Regelmatig ontvangt het IHF een spontane donatie. Dat vinden we echt fantastisch. Wel vinden we het dan jammer dat deze spontane donateurs hun adresgegevens er niet bij vermelden en we hun dan geen exemplaar van ***de rOndbrief*** of een bedankje kunnen toesturen. Daarom zouden we het erg op prijs stellen als deze spontane schenkers voortaan niet vergeten hun adresgegevens te vermelden bij hun donatie.
Alvast hartelijk dank.

Meriam van Herpen, financiële administratie.

WEL EN WEE

Marokko **Marrakesh: ervaren vrijeschool-leraar gevraagd.**

Afgelopen september is de eerste vrijeschool van Marokko van start gegaan. Sophie Dielissen, oud vrijescholier, heeft dit initiatief genomen. Dertig kinderen zitten in de onderbouw, verdeeld over een kleuterklas, een tweede klas en een combinatie klas van 4 en 5.
Er is een Engelstalige kleuterjuf, een Nederlandse en een Franse assistent-juf en een juf voor de tweede klas. Er is een juf die Engels geeft en een voor tekenen. Sophie geeft tuinieren en gymles. Er wordt nog gezocht naar een leerkracht voor de combinatieklas.
Voor de bovenbouw zijn er zestien leerlingen en acht juffen en meesters, die ook de combinatieklas voor hun rekening hebben genomen.
Anton Klein van het IHF wist weer een lading tweedehands vrijeschoolmeubels op de kop te tikken. En dankzij een supersnelle actie van Gymleraar Thomas van het Parcivalcollege in Groningen konden er ook nog enkele grote gymtoestellen mee in de container. De hele handel is naar Casablanca verstuurd. Helaas staat de container nog bij de douane te wachten op de juiste papieren. Voorlopig worden er stoelen van de vlooienmarkt gebruikt.
Het IHF wenst het lerarenteam veel succes!

Ben je een ervaren vrijeschoolleerkracht? Dan ligt hier een uitdaging voor je. Er wordt gezocht naar een teambegeleider. Mail naar: **reiny.jobse@internationaalhulpfonds.nl** of bel: **06-12338778**

Vrijeschool Palermo, Sicilië, Italië

De vrijeschool in Palermo zoekt per direct een lerares Engels. Het betreft een vacature van 18 uur in de klassen 1 t/m 8.
Voor meer informatie: Annette van Soest, **a.vansoest@internationaalhulpfonds**; tel. **06-26972310** of **0492-322872.**

Gefeliciteerd

Het IHF feliciteert Creative Education Foundation Zanzibar met het verkrijgen van de WALDORF status.

Waldorf-One-World-dag

Ook deze herfst hebben weer enkele Middelbare vrijescholen op 29 september, de dag van Michaël de WOW-dag gehouden. De Stichtse Vrije School te Zeist en het Geert Groote College te Amsterdam vierden het Michaëlsfeest met allerlei acties, sponsorlopen en optredens, waarmee ze geld inzamelden voor het Waldorf project in Vluchtelingenkamp Kakuma in Kenia.

lerarenopleiding Val de luz, Brazilie

Ook de Rotterdamse vrijeschool sponsort dit jaar het IHF. Het Novalis College organiseert acties voor de door een tyfoon verwoeste school op Tahiti.
We zijn heel benieuwd wat de acties opgebracht hebben. Maar het geld is nog niet allemaal binnen.
Als er scholen zijn die ook een WOW-dag willen organiseren kunnen ze daarvoor tips krijgen van het IHF.
De medewerkers van het IHF zijn altijd bereid om over hun projecten te komen vertellen. Aarzel niet om ons te mailen.

info@internationaalhulpfonds.nl
www.internationaalhulpfonds.nl
facebook: internationaal hulpfonds

Leraren van Waldorf Kakuma Project naar conferentie in Nairobi

In 2016 haalden Novalis College Eindhoven en Karel de Grote College Nijmegen op de WOW-dag veel geld bij elkaar voor het Waldorf Kakuma Project in het vluchtelingenkamp in Kenia. Nadat er vooral spullen waren gekocht, was er nog geld over om vier leraren van het Waldorf Kakuma Project naar een grote vierdaagse conferentie op de Rudolf Steiner School in Nairobi te sturen. Omdat drie van de leraren zelf vluchtelingen zijn, moest er voor hen een maand van tevoren aan de kampleiding permissie gevraagd worden om het kamp te verlaten. Gelukkig werd voor alle drie toestemming verleend en kon voor Richard, Etienne en Hashura de spannende reis naar Nairobi beginnen. Peter, lid van de staf, voegde zich in Nairobi bij hen. Het was voor hen een intense ervaring om zich na zoveel jaren vrij in de bewoonde wereld te bewegen en voor het eerst een vrijeschool van binnen te zien. De Conferentie met als titel "Being human, the I in the process of becoming" was voor alle vier een bijzondere kennismaking met de antroposofie. Uit de verslagen die ik van elk van hen mocht ontvangen bleek hoezeer ze genoten hadden van alle lezingen, gesprekken en alle kunstlessen waar ze aan deelgenomen hadden. Zoals Richard schreef: Als iedereen de kans had om dit te leren zou de wereld een paradijs zijn.

Reiny Jobse

BRAZILIË

Als je opgestegen bent van het gestroomlijnde Schiphol is de aankomst op het vliegveld van Sao Paulo vertrouwd ongeregeld. In Brazilië ligt de maat der dingen in handen van mensen en niet in structuur of systemen. De weg naar de uitgang en het busstation is niet aangegeven en onvindbaar, maar altijd is daar die "personal coach" met de vraag of er geholpen kan worden. Ja, dat kan en het leidt in de meeste gevallen tot een onverwachte, maar succesvolle route.
Zoals de Braziliaan een medeklinker aan het einde van een woord verzacht, zo wordt een kwestie opgelost. Onnavolgbaar, maar effectief.

In deze reis langs een aantal projecten is dit thema van vertrouwen in mensen verschillende keren actueel geweest. Bijvoorbeeld bij het bezoek aan een heilpedagogisch centrum, waar de medewerkers al drie maanden geen salaris ontvingen, omdat de uitbetalende instantie (in dit geval de burgemeester) dat domweg nalaat. Omdat de rente hoog is kan de vertraging misschien nog positief uitpakken. Mijn Nederlands gemoed raakt direct verontwaardigd, terwijl de Braziliaanse medewerkers hun schouders ophalen en vooral wijzen op wat er al gerealiseerd is in dit project. Met een overheid die vaak zo zichtbaar afwezig is, dopt men de eigen boontjes wel; hier idealistisch, sociaal. Elders vaak crimineel.

Het bezoek aan een school verloopt in het algemeen vergelijkbaar. In de ochtend ontvangst door het bestuur, dat in de meeste initiatieven gevormd wordt door ouders; dit om de ideële status met fiscale voordelen te garanderen. In zo'n ontmoeting worden de eerste

contouren van successen, uitdagingen en de financiele situatie verkend. Dan koffie (met) en bezoek aan klassen. Het is ontroerend om het voorbereide liedje, de mooiste recitatie en de kleurrijkste tekening in ontvangst te nemen. In zo'n ronde langs de klassen wordt zonneklaar hoe het pedagogische klimaat is, waar de school staat met het leerplan en met welke vragen de leerkrachten zitten.
Na de uitgebreide lunch (de kinderen eten ook op school) is er de "meeting" met ouders, leiding en leerkrachten. Een agenda ontbreekt meestal, maar in het gesprek komt men bijna altijd tot de kern. De Braziliaan leeft in het moment.
Vaak is er in de avond nog gelegenheid om met kernleden van gedachten te wisselen over wat 's middags aan de orde kwam. Het is mij in eerdere reizen al opgevallen dat het contact met iemand van het IHF bijzonder wordt gevonden; weinig schenkers worden in persoon ontvangen, zo blijkt en onze oprechte interesse lijkt bijna belangrijker dan ondersteuning met geld. Ook wordt er veelvuldig advies gevraagd, vaak over organisatie.
Ook deze keer was ik weer onder de indruk van de standvastige overtuiging van leerkrachten en ouders om goed onderwijs te bieden onder moeilijke omstandigheden.
De financiële ondersteuning die het IHF aanbiedt is ten behoeve van opleiding en training van leerkrachten en schoolgeld voor arme(re) kinderen. Alle bezochte scholen zetten hierop in.
De verslechterende economische situatie is zichtbaar in dit immense land, dat zulke enorme tegenstellingen kent. Ook in de scholen. Onze steun blijft nodig.

Escola Waldorf Santos

Na het vorige bezoek in 2014 was de school onder de naam Flauta Magicô opgenomen in de portefeuille. Inmiddels is er een afsplitsing met een deel van de kleuter- en peutergroepen gerealiseerd en gaat de school verder als Waldorf Santos. Er zijn nu 80 leerlingen in vier kleuterklassen en een vierjarige lagere school in een gebouw dat door ouders is opgeknapt, maar binnenkort te klein zal zijn. Dat is dan ook de grootste uitdaging van dit moment: een locatie om verder te kunnen doorgroeien. Met een groep ouders, werkzaam bij de stichting Elos, in het bestuur is veel bestuurlijke ervaring en creatief intellect in huis. Dat geeft vertrouwen voor de toekomst, al is grond in Santos schaars en duur.
De huidige leerkrachten zijn grotendeels adequaat geschoold; ondersteuning van het IHF zal vooral bijscholing en training van nieuwe leerkrachten betreffen.
code 20092754

Vale de Luz lagere school

Vrijescholen in Brazilië zijn vrijwel altijd privé-scholen. Vale de Luz vormt daarop een uitzondering en dat is direct zichtbaar bij het bezoek: een gebouw in bijzonder slechte staat, povere meubels, weinig leermiddelen. De school moet het doen met de magere subsidie, leerkrachten verdienen heel weinig, het onderwijs is gratis voor de ouders. Tel daarbij op dat een school verplicht is om alle kinderen op te nemen, ook die met gedrags- of leerproblemen en duidelijk is dat de omstandigheden voor goed en kindgericht onderwijs moeilijk zijn. Des te indrukwekkend is het om te ervaren dat de basis van de vrijeschoolpedagogiek over de linie van de hele school tastbaar is. De leerkrachten zijn gemotiveerd en goed geschoold.
Ook deze school heeft plannen voor vernieuwbouw op de huidige locatie en zoekt fondsen om dit te realiseren. Ook in deze school kan het IHF ondersteunen in (bij) scholing.
code 20009277

Vale de Luz trainingcentrum

Het trainingcentrum in Nova Friburgo heeft veel vrijeschool-leerkrachten gevormd en is jarenlang door het IHF ondersteund. Op dit moment ondersteun ik in eerste instantie de scholen zelf, omdat zij het beste kunnen beoordelen welke leerkrachten scholing behoeven. Veel van hen gaan overigens voor cursussen naar Nova Friburgo. Niettemin is het goed om het contact te onderhouden en vandaar werd het centrum bezocht. Het complex ligt prachtig in een "rural" omgeving, op per bus of auto bereikbare afstand van Nova Friburgo centrum. Een groep jonge oud vrijescholieren leeft nu in het woonhuis, verzorgt de ontvangst en huisvesting van cursisten in het hoofdgebouw en onderhoudt het terrein. Er leven in deze groep concrete idealen om voor het centrum en terrein voor de toekomst nieuwe mogelijkheden te ontwikkelen, zoals het ontvangen van leerlingen voor praktische vorming wat betreft biologisch dynamische teelt.
Een interessant project om de komende tijd te volgen.

Jardim Escola Alecrim

Alecrim (Rozemarijn) bij Teresópolis heeft nu 50 leerlingen in peuter-, kleuter- en lagere schoolklassen 1 t/m 5. Het zijn kleine groepen en de school is duidelijk nog in een pioniers-fase: veel enthousiasme, hard werken om zichtbaar te zijn voor de directe omgeving, zoeken naar een goede organisatievorm. Er zijn veel ouders actief betrokken en er leeft een sterke wil om met inzet van de gehele gemeenschap de school verder te stabiliseren. Tijdens het bezoek is uitgebreid aan de orde geweest of verder doorgegroeid kan worden naar klas 6 t/m 9 (dat noemt men in Brazilië de bovenbouw en er is een cesuur na klas 5). Mijn advies is geweest om dat niet te doen en de komende jaren in te zetten op groei van de onderbouw. Er is veel potentie en dit project zal met interesse gevolgd en gesteund worden de komende jaren.
code 20092755

Escola Quintal Mâgico

Quintal Mâgico (magische tuin) in Paraty, prachtig gelegen aan de kust onder Rio de Janeiro, startte in 2015 met een eerste klas lagere school en groeit in een bescheiden tempo, maar loopt nu tegen ruimtegebrek aan. Het bestuur is volop aan het werk om te voorzien in herhuisvesting en er is goede hoop dat dit, zij het waarschijnlijk tijdelijk, lukt. De school staat in de belangstelling van de plaatselijke bevolking, doet veel voor opname van arme leerlingen en heeft een stevige basis in de kleuterklassen. Het vinden en behouden van goede leerkrachten is een uitdaging, omdat het leven in dit toeristisch gebied duur is en de school een bescheiden begroting heeft.
Jan Sint, portefeuillehouder Brazilië

U kunt uw bijdrage storten op NL3 TRIO 0212 1950 50 m.v.v. code 20092753

LATIJNS-AMERIKA

Vrijescholen in latijns-amerika

Deze zomer hebben wij als opvolgers van Chantal Bosch een kennismakingsreis gemaakt door Latijns-Amerika. Deze voerde ons door diverse landen: Mexico, Guatemala, Costa Rica, Ecuador en tot slot ook Haïti. Het was een heel leerzame ervaring. De scholen die onder onze portefeuille vallen, hebben we door de contacten met leraren, leerlingen en ouders echt leren kennen.
In de afgelopen jaren is Chantal meerdere keren op bezoek geweest bij de scholen uit haar portefeuille. Onder andere bij Escuela Caracol in Guatemala, bij Nina Pacha in Ecuador en bij El Huerto in Costa Rica. Met de financiële ondersteuning van het IHF is voor diverse collega's uit deze scholen de opleiding tot vrijeschoolleraar betaald. Voor de meesten van hen vindt deze opleiding gedurende vijf jaar plaats tijdens de zomervakantie in Cuernavaca (Mexico). Aangezien er in augustus vijf collega's voor de cursus in Mexico waren, besloten wij onze kennismakingsronde daar te beginnen.

Opleiding in Cuernavaca, Mexico

Deze zomercursus wordt al 28 jaar gehouden voor aspirant-leraren en actieve nieuwe vrijeschoolleraren. Drie weken lang wordt er zowel theoretisch als praktisch lesgegeven in menskunde, zintuigleer, schilderen, muziek, euritmie, poppen maken,… Op deze manier worden de leerkrachten met de vele aspecten van het leraarschap vertrouwd gemaakt. Dit jaar waren er meer dan 230 deelnemers (!) uit diverse Latijns-Amerikaanse landen en de USA. Wegens de grote vraag is er een nieuwe eerstejaars cursus gedurende andere weken in het jaar ingericht. Al de eerste dag ontmoetten wij op de cursus "onze studenten": Sandra, Diego en Ignacio uit Escuela Caracol, Gaby van El Huerto en Gladys van de school Nina Pacha. Stralende gezichten en hartelijke ontmoetingen waren het. De volgende dagen hadden we ruim de tijd om deze bijzondere mensen nader te

Sandra, Ignacio en Diego in Cuernavaca

leren kennen in persoonlijke gesprekken. Sandra en Ignacio hielden op donderdag hun eindpresentatie; op vrijdag kregen zij hun officiële papier. Zij waren apetrots en vielen ons met hun diploma huilend in de armen; in verband met geldgebrek was het niet mogelijk geweest om iemand van hun familie over te laten komen voor de plechtigheid; voor hen vervingen wij de familie.

Werk van cursisten in Cuernavaca

Werk van cursisten in Cuernavaca

Leerlingen VS Caracol

Guatamala: Escuela Caracol

Het volgende land op onze reis was Guatemala. Vanaf de hoofdstad vertrokken we met avontuurlijke bussen naar Lago Atitlan. Aan dit mooie meer tussen de vulkaantoppen was ons doel San Marcos de la Laguna. Wij verheugden ons op het weerzien met de drie collega's die we al ontmoet hadden. Escuela Caracol, dat dit jaar tien jaar bestaat heeft twee kleuterklassen en de klassen 1 tot en met 6.

Als IHF-ers werden we hier allerhartelijkst ontvangen: zes van de zeven leraren die voor een klas staan, zijn opgeleid met de steun van het IHF. De oprichter van de school, Joshua, hebben wij helaas niet ontmoet. Net voor de zomervakantie had hij afscheid genomen.

Hij laat een bruisende school achter die gedragen wordt door een sterk en enthousiast team; wij hadden het geluk dat we de eerste schooldagen na de vakantie en de lerarenvergadering op donderdag mee mochten maken. Het onderwijs is beweeglijk en kunstzinnig, de omgeving is paradijselijk.

Beweeglijk onderwijs

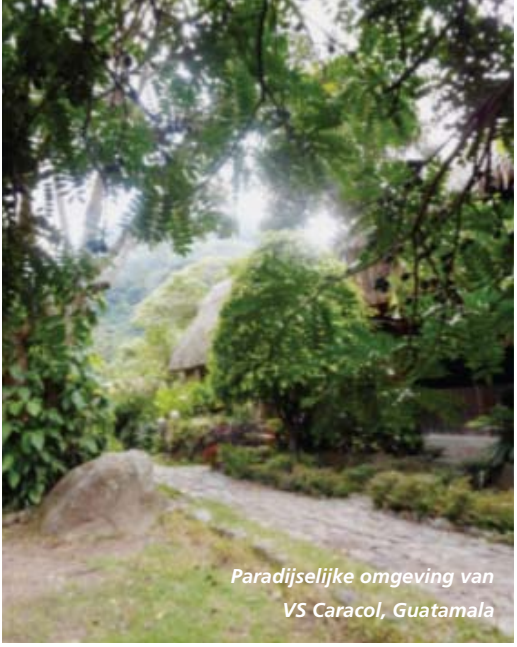

Paradijselijke omgeving van VS Caracol, Guatamala

Costa Rica: El Huerto

Per vliegtuig ging het vervolgens naar Costa Rica. Daar zijn verschillende vrijeschoolinitiatieven. Sommige bestaan al langer; andere staan aan het begin.

Ons doel was Coronado, een stadje vlakbij San José. Hier bestieren Yolanda en haar dochter Gaby, de vrijepeuter- en kleuterschool El Huerto, die veertien jaar geleden is opgericht naast een grote boerderij. Meer dan zestig kinderen zijn er. Dagelijks hebben ze samen met hun assistenten hun handen vol aan het kleine volkje. Ook hier was te merken dat de sponsoring door het IHF en de opleiding in Cuernavaca zoden aan de dijk heeft gezet. In een veilige omgeving schilderen, spelen, zingen en luisteren de kinderen. We herkenden veel vrijeschoolelementen.

Er zijn plannen om met de eerste klas te beginnen. Juf Olga, die ook in Mexico is opgeleid met steun van het IHF, is dit aan het voorbereiden. Zodra er voldoende ouders hun kinderen willen aanmelden, kunnen zij met de basisschool starten.

El Huerto

Gaby aan het werk met de kinderen.

Gaby aan het werk met de kinderen.

Ecuador: Nina Pacha

Ecuador was het volgende land op onze lijst. Nina Pacha heeft twee kleuterklassen en de klassen één tot en met negen.
Op zondag werden we hartelijk ontvangen door Gladys, die we uit Guernavaca kenden en door Moíses, de oprichter van de school. De week die we op Nina Pacha doorbrachten, mochten we een deel van de voorbereidingen van de leerkrachten op het nieuwe schooljaar meemaken. Er was een speciale ontmoeting voor de leerkrachten met de nieuwe ouders. Met enkele nieuwe leerkrachten voor de hogere leerjaren hebben wij ons verdiept in het leerplan en met hen gesproken over achtergrond, methodiek, didactiek en culturele eigenaardigheden. Wij ontmoetten er Shira en Roy, een ervaren vrijeschoollerarenechtpaar uit Israël dat een jaar lang Nina Pacha gaat ondersteunen. De jaaropening was een bijzondere en feestelijke gebeurtenis.
Er moet nieuwbouw komen voor Nina Pacha. In een nieuwe wetgeving is bepaald dat kinderen met vijf jaar naar de eerste klas gaan; zij hebben leerplicht tot en met klas 10. Het leerplan loopt daardoor niet helemaal synchroon met dat van de vrijescholen in Europa. Op dit moment gaat de school tot en met klas 9 (bij ons dus klas 8). Nu wordt dat uitgebreid tot en met klas 10. Twee etages van het nieuwe schoolgebouw zijn al af; er volgen er nog twee. Het was bijzonder om te zien hoeveel men met de beperkte middelen die er zijn voor elkaar krijgt. Op Nina Pacha gebruiken ze plastic flessen voor de bouw. Op verschillende plaatsen zijn de flessen in het cement te zien. Volgens Moíses is dit een oplossing voor het afval en wordt het gebouw er aardbevingbestendiger door. De bouw wordt volledig door donaties gefinancierd.

Deze school werkt aan een Pedagogía Waldorf Andina, passend bij de oude Inca-tradities, waar de gemeenschapszin als één van de hoogste idealen geldt.
Met de steun van het IHF heeft Gladys het vierde jaar van de opleiding in Mexico afgerond. Andere collega's volgen op dit moment op eigen kosten (!) opleidingen in Perú en Columbia.
Heel intensief hebben we met onze collega's gewerkt, zowel in woord als daad. Stamp- en klapoefeningen, tekeningen, wollen figuren voor de kleuterklas, en nog meer hebben we daar als souvenir achtergelaten.

Ina (derde rij achter helemaal rechts en Francis (eerste rij helemaal rechts) op bezoek in Nina Pacha

Timmerles

L'Ecole du village Torbeck Haïti

De laatste school die wij bezochten was die in Torbeck (Haïti). In de vorige rOndbrief hebben wij al verslag gedaan van de situatie van deze school na de verwoestingen door orkaan Matthew.

De kennismaking met de wereld van Haïti was voor ons een grote overgang. In dit land is de armoede alomtegenwoordig: zowel in de grote stad Port-au-Prince (vijf miljoen inwoners) als op het land. De kinderen hebben er honger en kennen in hun cultuur nauwelijks een echte kindertijd. Al heel jong moeten ook zij de strijd voor het overleven aangaan. De Franse Myriam Sylien en haar Haïtiaanse man Jean René hebben in Torbeck L'Ecole du Village opgericht. Hier kunnen de kinderen een omhulde kindertijd beleven, krijgen zij te eten zonder ervoor te hoeven bedelen en kunnen zij leren lezen, schrijven, rekenen en zich ontwikkelen.

Myriam en Jean René werken al twaalf jaar aan deze school. Ze zijn met een tiental kinderen begonnen; tegenwoordig zijn het er meer dan 120. Veel arme families zijn aan deze school verbonden.

De verwoestingen die in oktober 2016 zijn aangericht zijn nog lang niet verholpen. Orkaan Matthew heeft de daken van de schoolgebouwen gewaaid. De golfplatendaken vlogen als scheermessen door de lucht. Na de windkracht kwam het water de ellende versterken: Overal regende het binnen. De houten vloeren werden flink beschadigd; de schoolmaterialen waren voor een groot deel onbruikbaar geworden. Daar kwam vervolgens bij dat termieten en ratten hun weg vonden om het gehavende schooltje nog meer aan te vreten. Er zijn noodreparaties verricht. Dat gaat in dit land echter heel moeizaam. Een elektriciteitsnet is er niet, evenmin hebben ze stromend water. En geld hebben zij al helemaal niet.

Voor zover zij het kunnen, betalen de ouders voor de twee maaltijden die de kinderen op school krijgen (dertig dollar per jaar). Zonder deze maaltijden zouden de kinderen honger lijden. Alle andere kosten worden door donaties gefinancierd.

Na de orkaan

Het werk van de termieten en de ratten.

Er kan weer les gegeven worden

Samen met Myriam en Jean René hebben wij naar de plannen voor de komende jaren gekeken. Een tweedehandsgenerator kan al een flinke steun betekenen. Er moet een nieuw schoolgebouw komen; daarvoor zijn de funderingen al gegraven. Verder hebben zij een bron geslagen voor drinkwater. Met dit water hebben zij ook een systeem kunnen ontwikkelen om vlakbij de school hun eigen rijst te verbouwen. Er is een houtatelier waar de leerlingen van de hoogste leerjaren een opleiding tot timmerman of meubelmaker kunnen volgen. Op deze manier kunnen zij langzaam maar zeker zelfvoorzienend worden.

Vorig jaar zijn álle machines door de orkaan vernietigd. Een deel is opnieuw aangeschaft. Een tweedehands generator zou voor deze werkplaats een enorme steun betekenen.

Werk aan de winkel

Met plezier kijken wij terug op volle weken, die wij heelhuids en gezond doorstaan hebben. Wij hebben fantastische en inspirerende mensen ontmoet. De wereld in zijn grote diversiteit is voor ons stukken rijker geworden. Wij houden contact en kijken uit naar de volgende afspraak met "onze" collega's, ouders en kinderen in Latijns Amerika.

Ina Winkler en Francis van Maris

We zijn heel blij met uw bijdragen: stort op
NL03 TRIO 0212 1950 50
Vermeld de volgende codes:
Voor de Lerarenopleiding in Guernavaca:
300092701
Voor Escuela Caracol in Guatamala: 30009295
Voor El Huerta in Costa Rica : 300092892
Voor Nina Pacha in Ecuador :300092891
Voor Haiti: 300092893

De leerkrachten van L'Ecole du Village

CHINA

Steun de Waldorf-beweging op het platteland van China

"Als het stichten van de eerste Waldorf school in China in 2004 net zo moeilijk was als de Yangze zwemmend oversteken, dan zou je kunnen zeggen dat je voor Waldorf onderwijs aan kansarme kinderen op het platteland stroomopwaarts moet" (Harry Huang).

Achtergrond

Als iemand dertien jaar geleden zou hebben gehoord dat Harry Huang en zijn vrouw Li Zang de eerste Waldorf school gingen stichten, had hij zijn oren niet geloofd: Waldorf onderwijs in het rode China? Maar het is hen gelukt: een Waldorf school met vijf kinderen in de kleuterschool en drie kinderen in de lagere school in een voorstad van Chengdu, Zuidwest China. Nu zijn er meer dan 400 kinderen van kleuterschool tot de groep 11 in de Chengdu Waldorf School. Ook zijn er nu meer dan 400 Waldorf kleuterscholen en zestig vrijescholen verspreid over China. En er zijn zeven Waldorf teacher training centra met meer dan 100 tot 240 studenten in elke opleiding. De snel groeiende Waldorfbeweging wordt alom gewaardeerd door de midden- en hogere klassen in de grote steden van China. Tegelijkertijd hoor je echter steeds vaker de vraag waarom het Waldorf onderwijs alleen toegankelijk lijkt te zijn voor de rijken van de midden- en hogere klassen in de steden van China en niet voor de kansarme kinderen op het platteland.

Het is weliswaar moeilijk om een Waldorf school op te zetten in de Chinese steden, maar zodra de ouders echt betrokken raken vinden ze wel een manier om te helpen bij de ontwikkeling van de school van hun kinderen. Maar dit keer gaat het over een kleuterschool voor kinderen, die in de dorpen achterblijven, terwijl hun ouders werken in de steden. Veel van deze dorpelingen zijn laaggeschoolde migrerende werknemers, die zich niet kunnen veroorloven om een gezin te onderhouden op hun werkplek.

Wat zijn left-behind kinderen?

De Chinese samenleving kent het zogenaamde Hukou-systeem, dat nog stamt uit de tijd van Mao. Een hukou is een soort vestigingsvergunning, die iedere Chinees het recht geeft op huisvesting, opleiding en gezondheidszorg alleen in de plaats waar hij geboren is. Het systeem moet voorkomen dat migrerende werknemers zich met hun gezinnen vestigen in de steden. Dit maakt het voor kinderen van het platteland zeer moeilijk om goed onderwijs te genieten. Als gevolg van dit beleid

leven ongeveer 61 miljoen Chinese kinderen momenteel met hun bejaarde grootouders op het platteland terwijl hun ouders werken in de steden. Dat zijn de left-behind kinderen. De ouders keren eenmaal per jaar met het Chinese Nieuwjaar terug naar de dorpen voor een paar weken, en dan nog alleen als ze genoeg geld hebben verdiend voor de vaak lange reis. De grootouders van de left-behind kinderen moeten zelf urenlang op het land werken en laten de kinderen dan vaak onverzorgd achter. Er zijn vele tragedies bekend over deze kinderen: ze worden gekidnapt, verdrinken, gedood door dieren, fysiek of seksueel misbruikt. Zij worden veelal de probleemkinderen later op school door het ontbreken van voldoende ouderlijke aandacht. Sommige kinderen gaan zelfs helemaal niet naar (kleuter)school. Onderwijs aan deze left-behind kinderen is nu een groot probleem in China.

De Boluomi kleuterschool

In de zomer van 2013 gingen Li en Harry terug naar Harry's geboortedorp Boluomi in Zuid-China. Harry's moeder lag op sterven. Ook Harry's zuster, Ai Zhen, al negen jaar leidster aan de kleuterschool in Chengdu kwam over. Zij zagen in het dorp een groep left-behind kinderen, waar niemand zorg voor droeg, en ze beseften de grote behoefte aan een Waldorf kleuterschool voor die kinderen. Na hun moeders begrafenis zijn ze begonnen met een kleuterschool in twee kamers met tuin van hun ouderlijk huis. Ai Zhen zegde haar baan op in Chengdu en werd hoofdleidster voor een groep van negentien kansarme kinderen.
Ouders van de kinderen betalen ongeveer zestig dollar per maand voor snacks en lunch, maar er zijn ook ouders die dit niet kunnen betalen. Er waren veel meer kinderen die naar de kleuterschool wilden, maar de kamers waren te klein om hen te herbergen. Het gebouw voldeed bovendien niet aan de wettelijke eisen. Het was duidelijk dat er een groter en beter gebouw moest komen.
In maart 2016 is de kleuterschool verhuisd naar een nieuw gebouw. De school is uitgebreid naar twee groepen met tweeëntwintig kinderen in elke groep. Meer kinderen betekent ook meer leerkrachten. Het is echter moeilijk om opgeleide leraren te vinden, die willen werken op het platteland en minder betaald worden dan ze in de steden zouden krijgen. De huidige leerkrachten hebben dat er wel voor over, en dat maakt deze kleuterschool zo bijzonder in China.

Wat heeft de Boluomi school nodig?

Er moet nog steeds 40.000 USD aan leningen voor de bouw afgelost worden, en dat kan niet zonder donaties. Drie van de vijf leerkrachten moeten nog steeds een deel van de opleiding afmaken. De kosten van de driejarige opleiding zijn ongeveer 4800 USD per leraar. Drie lerarensalarissen worden momenteel gesponsord door andere Chinese vrijescholen in de steden. Er is echter nog steeds 600 USD per maand per leerkracht nodig om de salarissen van de andere twee leerkrachten te betalen. Zoals het er nu voor staat is net genoeg geld ter dekking van nog enkele maanden.

Bert Harms

Als u de Boluomi school wilt steunen kunt u geld overmaken op de bankrekening van het IHF o.v.v.code 7000702 (Boluomi)

Scholieren uit Stuttgart hebben groots werk verricht

BOSNIË

Sarajevo Allereerst het goede nieuws: de kleuterklas in Sarajevo genaamd Kolibica, wat houten hut betekent, heeft er nu zelf ook een! En niet zomaar een; een compleet speelpaleis is ontstaan, met hulp van het bedrijf KuKuk en bovenbouwleerlingen van de vrijeschool in Stuttgart. Enkele weken van hun zomer spendeerden zij aan het creëren van een prachtige eco-speeltuin. Vloeren werden betegeld, muren en omheining werden kleurrijk geschilderd en bankjes en hangers ontstonden in de gang. Initiatiefneemster Enisa was erg blij met dit bezoek uit Duitsland. Ze gaf te kennen deze ervaring van vrijblijvende vrijgevigheid nooit te zullen vergeten. Ze noemde het een positief voorbeeld voor de jeugd in Sarajevo door de ijver, eenvoud, discipline en vrolijkheid waarmee er door de Duitse jongeren gewerkt werd.
Er kwam zelfs een televisieploeg aan te pas om een programma te maken over deze buitengewone jongeren. Al met al een dynamische en succesvolle periode.

Maar er zijn ook tegenslagen. In Bosnië-Herzegovina werd namelijk een nieuwe wet aangenomen, waardoor een vereniging als Kolibica nog maar slechts een paar uur per dag met kleuters mag werken. De kinderen mogen ook niet meer een volle dag blijven. Men probeert nu zo snel mogelijk vergaderingen met het ministerie van onderwijs te organiseren om zo hopelijk een oplossing te vinden, idealiter in de vorm van een vergunning. Het vrijeschoolcurriculum kan hier wellicht bij helpen, maar als het ministerie het Waldorf-curriculum niet accepteert, zal men moeten worden geregistreerd als een klassieke kleuterschool. Met alle gevolgen van normeringen en vereisten (bv. ruimte van minimaal 180m2) van dien.
Enisa heeft de ouders van alles op de hoogte gebracht en zij zijn betrokken door middel van het organiseren van petities en dergelijke om zo snel mogelijk een afspraak met het ministerie te krijgen. Het laatste woord is hier dus nog niet over gesproken.

Studie Aneta Sabic (de kleuterleidster, ondersteund door Enisa) volgt in Zagreb de opleiding tot vrijeschool-kleuterleidster. Ze wordt daarbij financieel ondersteund door het IHF. Hieronder doet zij verslag daarvan.

'Ik wil mijn dank uitspreken voor uw financiële steun, die voor mij heel veel betekent, gezien het feit dat ik in een land woon waar de salarissen erg laag zijn, waarvan ik zelf op geen enkele wijze geld zou kunnen overhouden voor de vrijeschoolopleiding. Mijn speciale dank gaat uit naar Liard Kranen. Sinds twee jaar werk ik nu bij de Kolibica Waldorf kleuterschool en mijn liefde voor Waldorf pedagogiek groeit. Ik vind het prachtig om met kinderen te werken en prettig om de kennis, opgedaan in Zagreb en Ljubljana, toe te kunnen passen. Ik ben klaar met de studie pedagogiek aan de Faculteit der Wijsbegeerte in Sarajevo, en ik ben hierna vooral geïnteresseerd geraakt in Waldorf pedagogiek, onder meer door mijn kinderen van 11 en 8 jaar. In de hedendaagse wereld bevinden wij ons vaak ver van de natuur, als gevolg van werkverplichtingen en praktische routines met betrekking tot thuis en de kinderen, en is het moeilijk om tijd te vinden om te werken aan jezelf. Het volgen van deze studie gaf me de mogelijkheid om mijn tijd beter in te delen en prioriteiten te stellen. Het werken met Enisa Spilidiu betekent veel voor mij: ik heb veel van haar geleerd. Onze samenwerking draagt ertoe bij dat ik mijn kennis en ervaring over kan brengen in het werk dat we doen. Hierdoor wordt er veel kennis uitgewisseld. Ik was vooral onder de indruk van de mentoren op de opleiding, Sunčica en Svjetlana, die de Waldorf methode op een heldere manier presenteren. Het meeste genoot ik van hun handwerkworkshops en het leren klaarmaken van de feestelijke maaltijden, die ik direct in mijn kleuterschool kon toepassen. Wat betreft de lezingen wil ik vooral de lezingen van professor Slavica Bašić benadrukken. Ik hoop dat ik in de toekomst op jullie hulp kan rekenen, omdat ik me inmiddels heb ingeschreven voor het derde studiejaar. Heel veel dank, Sabic Aneta.'

De kleuterklas groeit gestaag van 15 kinderen vorig jaar september tot 22 kinderen nu. Daardoor kan Enisa zich nu ook een bescheiden salaris uitbetalen, zoals het hoort. Men is er echter nog niet in geslaagd om de gevel te voltooien, een nieuwe sterkere boiler te kopen en de radiatoren op de bovenverdieping te installeren. Ook waren er nog geen middelen om de inbraakbeveiliging op de ramen te installeren.

De boiler kost 1000 euro en de inbraakbeveiliging voor de vijf ramen 150 euro per raam, dus alleen voor die uitgaven is al 1750 euro nodig.

Een donatie voor Kolibica kunt u overmaken op NL03 TRIO 0212 1950 50 onder vermelding van: code 50093302.
Voor de studiekosten van Aneta gelieve u code 50093302/studiekosten op te geven bij de overschrijving.

Volg Kolibica ook op Facebook: onder Facebook: 'Waldorfski vrtic Kolibica'

PORTUGAL

Dromen komen uit

In augustus 2011 ontmoette ik, Ana Manjua, vrijeschoolkleuterjuf, José Antunes, timmerman. Samen droomden we over het opzetten van een antroposofisch project in ons huis. We hebben mensen uitgenodigd om van gedachten te wisselen. Na twee jaar, in oktober 2013, begon een groep van tien mensen, bestaande uit leraren, ouders en kunsttherapeuten, werk van Rudolf Steiner te lezen en te bestuderen. De meesten van ons waren al bekend met de antroposofie. We hoopten zo ook meer families bekend te maken met de vrijeschoolpedagogie. Een week later richtten we een vereniging op om zo meer mensen met elkaar in contact te brengen en onze ideeën te bespreken.

In oktober 2014 werd de Jardim Waldorf da Amoreira en de antroposofische vereniging van Óbidos opgericht. We begonnen met een kleine klas van zeven Portugese kinderen in de leeftijd van 3 tot 6 jaar en een klaslokaal met materialen en speelgoed.

Na een jaar kregen we al drie keer zoveel aanmeldingen. We ontdekten dat verschillende families in Amoreira een andere manier van leven en onderwijs zochten. Veel vrijwilligers wilden met ons samen werken.

In het derde jaar hebben we besloten de school officieel aan te melden om zo de kinderen en werknemers een betere basis te geven.

In september 2017 verwachten we veertien kinderen tussen 2 en 3 jaar en twintig kinderen tussen 3 en 6 jaar. Er zijn gezinnen die moeite hebben om het schoolgeld te betalen maar we vinden we het belangrijk om iedereen die naar onze school wil, de kans te geven. Door te helpen met tuinieren, speelgoed te maken in onze timmerwerkplaats, te koken of schoon te maken kunnen ze toch hun steentje bijdragen.

Er zijn vrijwilligers uit Duitsland, Italië, Slovenië, Litouwen, Brazilië, Frankrijk, Zwitserland en Portugal. De internationale samenwerking is een geweldige ervaring voor ons en voor de kinderen. We zijn dankbaar dat we op deze manier met elkaar mogen werken!

Ana Manjua
Jardim Waldorf da Amoreira
Associação Antroposófica de Óbidos

Als u dit initiatief wilt ondersteunen dan kunt u uw bijdrage overmaken op:
NL03 TRIO 0212 1950 50 o.v.v code 40093543

TURKIJE

In Istanbul is een eerste klas van start gegaan. Zoals reeds eerder aangekondigd in ***de rOndbrief*** maar met een jaar vertraging zijn ze nu toch echt gestart! Behorende bij het project Nisan van initiatiefnemer Omer Ozkan is er nu op een afstand van twintig kilometer van de kleuterschool in het bos deze school van start gegaan. Het was ook de keuze van de nieuwe ouders, die het bos verkozen boven de stad. Alfred Rahmen, een Duitse voormalige vrijeschoolleerkracht, helpt mee als coach en een leraar die het Waldorf-leraar seminar volgde zal de leraar van de eerste klas zijn. Men verwacht dit jaar naaste eerste klas twee kleutergroepen en volgend jaar een groei naar twee eerste klassen, een tweede klas en drie kleutergroepen. De grote aanloop komt deels doordat een van de moeders, een Turkse popster, door haar schrijven van artikelen voor de media-aandacht voor het vrijeschoolonderwijs en de school creëert. Een nieuwe school brengt veel opstartkosten met zich mee. Donaties zijn dan ook zeer welkom.

U kunt uw bijdrage storten op NL03 TRIO 0212 1950 50 met vermelding van code: 50093305

Nima met de 5e klas, Tashischool

NEPAL

De Tashi Waldorf School heeft een 5e klas!

De Tashi Waldorf School is in 2000 opgericht met het doel om vrijeschoolonderwijs te bieden aan de (kans)arme kinderen in Kathmandu. Het begon met een kleuterklas, maar gaandeweg groeide de school uit tot en met klas 4 en kreeg het de internationale Waldorf-erkenning. De school kreeg ook de 'Government-registration' van de Nepalese overheid, echter alleen voor het kleutergedeelte. Zo'n registratie betekent helaas niet dat er dan geld van de overheid komt. De school moet zelf voor inkomsten zorgen.
Het overgrote deel van de ouders (95%) kan het schoolgeld nauwelijks betalen - ze moeten dagelijks al ploeteren voor hun eigen bestaan - waardoor de Tashischool nog steeds afhankelijk is van giften en sponsoring.
Om verschillende redenen was het steeds niet mogelijk om verder te groeien naar een 5e klas en hoger. Maar dit schooljaar is het toch gelukt om met een 5e klas te starten. De ouders zijn steeds meer gaan zien wat de waarde is van dit onderwijs voor hun kinderen en ook zien ze, hoe gebrekkig het reguliere Nepalese onderwijssysteem is. De oudergroep van klas 4 weigerde hun kinderen na dat jaar van school te halen en naar een andere school te laten gaan! Zij drongen aan bij het bestuur van de school om een vervolg. Ook van overheidswege was het nodig om verder te groeien, om een volledige vergunning te krijgen voor primair onderwijs. En zo hebben de leerkrachten van Tashi de moed gevonden om voor het eerst een 5e klas te beginnen.

Nima, één van de meest ervaren juffen, is de klassenleerkracht van deze groep, naast haar nieuwe functie als schoolleider.

Maar het klaslokaal laat nog te wensen over; er zijn meer muziekinstrumenten nodig voor de muzieklessen en extra leermiddelen. Het komt er op neer, dat ze wel begonnen zijn met deze klas, maar er eigenlijk geen geld voor hebben. Net als voor de ouders van deze school, is het voor de school zelf elke maand weer de vraag of ze financieel uitkomen en of de salarissen (volledig) kunnen worden betaald.
We zoeken een school of klas om deze groep leerlingen in zijn geheel te sponsoren, zodat er voldoende schoolgeld binnen komt.
Giften voor de Tashischool kunt u over overmaken naar het IHF:
NL03 TRIO 0212 1950 50 o.v.v. code 60009344.
Graag vermelden voor welk doel: sponsoring leerlingen of inrichting lokaal en leermiddelen.

Namens de school: heel hartelijk dank!
Anselma Remmers

Handwerkles klas 5

De eerste groep van 19 studenten

INDIA

Euritmieopleiding in India

Vorig schooljaar, 2016-'17, is er in India een euritmie-opleiding gestart! Al lange tijd was die behoefte er. De euritmie is voor veel Indiërs heel toegankelijk. Hoewel Indiase dans heel wat anders is dan euritmie, is het voor Indiërs 'gewoon' om het spirituele uit te drukken in beweging en gebaar. De vrijescholen wilden wel euritmielessen geven, maar er waren geen opgeleide euritmisten. Hoogstens mensen uit het buitenland, die voor een korte tijd konden komen. Een kleine groep euritmisten uit London o.l.v. Dan Skinner heeft vorig jaar het initiatief genomen om in deze behoefte te voorzien. En de school Prerana in Hyderabad biedt onderdak aan de opleiding.

De opleiding bestaat uit 5 modules van 8 dagen per schooljaar en duurt in totaal 5 jaar. Daarna wordt de opleiding met een lange stage in Dornach afgerond. Het eerste jaar is gestart met 19 studenten uit alle delen van India en ook uit Nepal. De meesten van hen zijn vrijeschoolleraren, die naast het werk als klassenleerkracht de euritmielessen willen gaan verzorgen in de school waar zij werkzaam zijn. Een aantal studenten gaat het meer om de kunstzinnige/uitvoerende kant van de euritmie of de sociale werking binnen bijvoorbeeld het bedrijfsleven. De studenten zijn heel enthousiast! Zij ervaren de weldadige kracht van de euritmie voor henzelf en (zij die leerkracht zijn:) ook nu al voor hun werk in de klas. Zij moeten daarvoor wel veel reizen en steeds vervanging regelen voor hun klas.

Het IHF is een fonds voor vrijeschoolonderwijs en biedt voor de leerkrachten die daadwerkelijk aan de slag willen gaan als euritmist(e) de mogelijkheid om een studiebeurs voor deze opleiding aan te vragen.

Maar ook mét deze hulp, is extra steun nodig. Allereerst voor de vliegtickets van de docenten uit Londen. En daarnaast wil de school Prerana deze opleiding heel graag blijven huisvesten en daarom de grote zaal voorzien van een houten vloer (in plaats van de betegelde stenen vloer die er nu is). Draagt u de euritmie een warm hart toe en wilt u de ontwikkeling daarvan in India steunen?

Dan kunt u uw bijdrage storten op NL03 TRIO 0212 1950 50 o.v.v. code 60009341.(euritmie India)

Hartelijk dank!

Anselma Remmers

Krottenwijk Alexandra, bij Johannesburg

ZUID AFRIKA

Inkanyezi, Johannesburg

De vrijeschool Inkanyezi is dertig jaar oud. De school begon met een groep vrouwen uit Nederland en Z-Afrika, die als doel hadden om kinderen in deze arme gebieden een kans in hun leven te bieden. De leraren waren allemaal vrouwen uit deze buurt. De school begon met een kleuterklas, maar al snel groeide en groeide het en we verhuisden naar een nieuw stuk grond waar de school begon. In het begin in simpele behuizing, die langzaam maar zeker vervangen werd door stenen gebouwen.
In 1989 kwam er een tweede gebouw dat tevens de lerarenopleiding Baobab Training College werd voor vrijeschoolleraar. Truus Geraerts en Claartje Wijnbergh speelden in deze ontwikkeling een hoofdrol samen met wat plaatselijke leraren. Terwijl de school en de lerarenopleiding groeide nam het politiek geweld toe in de townships van Z-Afrika en werden ze oorlogsgebied met honderden dode onschuldige burgers in de townships. Maar ondanks dit geweld hielden de leraren en de kinderen de school open. Eind 1990 werd het Baobab College gesloten en de school gebruikte de leeg gekomen ruimtes voor verdere uitbreiding. Nu zijn er drie kleuterklassen en zeven schoolklassen waarvan vele parallelklassen hebben. Op dit moment heeft de school 18 leraren en 340 leerlingen. Alle leraren die op de Baobab opleiding hun diploma's haalden moesten ook nog een staatsexamen doen. Dit was een zware last voor de dagelijkse gang van zaken op de school maar

ook voor de leraren, omdat zeker de helft van hen een lange weg af te leggen hebben van Midrand naar Soweto om op Inkanyezi te werken. De sociale omstandigheden rondom ons worden aldoor maar slechter mede door werkeloosheid en de voortdurende stroom van vluchtelingen uit andere delen van Afrika. De algemene bandeloosheid en wetteloosheid in Johannesburg groeit constant mede door de inefficiëntie van de politie en de aanhoudende corruptie. Sommige van onze leraren zijn vertrokken van Inkanyezi vanwege de betere salarissen op de staatsscholen maar zij die blijven werken erg hard om de schoolgaande kinderen te houden.
Dick de Rooy uit Driebergen is onze grootste steunpilaar geweest in de afgelopen dertien jaren. Ieder jaar kwam hij voor een paar maanden om de leraren bij te staan in hun manier van lesgeven. Alle leraren houden van hem en respecteren hem en kijken uit naar zijn komst. We zullen heel verdrietig zijn als hij niet meer zou komen. Ieder jaar kregen we ook twee vrijwilligers, studenten uit Europa, dat was een grote hulp, maar nu kunnen we ze niet langer huisvesten, omdat de plekken vanwege veiligheidsredenen gesloten moesten worden. Deze regeling moest daarom beëindigd worden.
Het totale plaatje van Z-Afrika is niet erg positief vooral vanwege gebrek aan leiderschap, maar we hebben fantastische mensen in dit land, die hard werken om dit land een betere plaats te laten zijn voor iedereen. Inkanyezi en de leraren zijn daar ook een deel van.

Wiebke Holtz
Vertaling Irene Storm

Mocht u dit project willen steunen kun u geld overmaken op NL03 TRIO 0212 1950 50 m.v.v. code: 10009211 Inkanyezi

Boogschieten op Michaelsfeest

NAMIBIË

Namibië is 25 keer zo groot als Nederland

en op Mongolië na het dunst bevolkte land ter wereld. Er leven nog veel verschillende stammen met ieder hun eigen taal, zodat je voor het eindexamen in dertien talen kunt afstuderen. Sinds de onafhankelijkheid in 1990 is er veel veranderd. Vreemd genoeg werden bijvoorbeeld de beroepsopleidingen gesloten en daar is niets anders voor in de plaats gekomen. Ondertussen is de werkloosheid onder de jeugd tot 50% opgelopen. Er zijn weinig bedrijven waar jonge mensen kunnen werken. Het land heeft grote financiële problemen en zou juist goed opgeleide mensen kunnen gebruiken als een mogelijkheid om uit de crisis te komen.
De vrijeschool in Windhoek is een aantal jaren geleden begonnen met een beroepsopleiding. Leerlingen die van de school kwamen konden vaak niet verder studeren vanwege hun financiële thuissituatie. Zo vielen deze leerlingen toch in een gat waar ze moeilijk weer uit konden komen, ondanks de twaalf jaar vrijeschool.
Van de staat kreeg de school voor ieder weeskind 5000 rand per jaar. Van de 300 leerlingen zijn er 100 wees !!! De mening leeft onder het lerarenteam, dat ieder kind de kans moet krijgen op een goede school les te kunnen krijgen. Door de financiële crisis van de staat krijgt de school van de een op de andere dag geen subsidie meer. Voorlopig zal de school dat waarschijnlijk ook niet meer krijgen, maar het scheelt wel 50.000 euro per jaar!

Het mooie project om leerlingen al vanaf de achtste klas naast het vrijeschoolcurriculum een beroep te leren loopt hierdoor gevaar. Hoewel de overheid had toegezegd, dat dit project een pilot project voor Namibië zou zijn. De leerlingen hebben een keuze uit verschillende vakken. Administratief medewerker, tuinbouwonderwijs, elektrotechniek met een specialisatie voor zonne-energie, en toerisme. Acht leerlingen zijn dit jaar naar Duitsland geweest om stage te lopen in een bedrijf en zo ervaring op te doen. Ook de lokale bedrijfjes hebben profijt van leerlingen die al voorkennis hebben.

U kunt de school ondersteunen met een donatie, eenmalig of over meer jaren verdeeld. Zie hiervoor p.30.

U kunt uw bijdrage overmaken op de rekening van het IHF : NL03 TRIO 0212 1950 50 m.v.v. code 10009250

Irene Storm- Bordewijk, portefeuillehouder Zuid-Afrika

KENIA

Gezonde maaltijden voor kansarme kinderen in het droge Kenia

Overal in het savannengebied van Kenia is de ernstige droogte zichtbaar. Zo ook in de omgeving van Nairobi waar de Rudolf Steiner School Mbagathi gevestigd is. De grond is door de droogte gebarsten en de acacia bomen zijn stoffig grijs en bruin. Niets kan hier groeien en de zorgen van de mensen zijn groot. Ook de prachtige tuinen van de school, waar de groenten voor de kinderen verbouwd worden liggen er dor bij.

Op de markt is het moeilijk om dagelijks eten en goederen te krijgen. Ook in de winkels is het eten schaars en stijgen de prijzen. Doordat het waterniveau in Nairobi lager dan ooit is, zijn de waterputten vaak gesloten. De klimaatverandering maakt de situatie uiterst problematisch.

Op de Rudolf Steiner School Mbagathi krijgen de 330 kinderen pap en bij de lunch een warme en volle maaltijd met rijst, maïs en groenten. Vanaf het ontstaan in 1989 legt de school zich toe op de ondersteuning van kinderen uit zeer arme gezinnen die geen geld hebben voor eten, laat staan voor schoolgeld. De dagelijkse maaltijden die de school verstrekt, zijn dan ook essentieel voor de gezondheid en ontwikkeling van de kinderen.

Het is de vurige wens van de school om het dagelijkse voedsel te kunnen blijven verzorgen.
We hopen dat u de school kunt helpen; alle bijdragen zijn welkom. Voor 100 euro kan één kind een heel jaar twee warme maaltijden per dag krijgen.
En met 10 euro is er voor één kind een maand eten.

Bijdragen kunt u storten op :NL03 TRIO 0212 1950 50 : code 10009236

Informatie: Reiny Jobse ,
Portefeuillehouder Oost-Afrika
reiny.jobse@internationaalhulpfonds.nl

PEETKINDEREN

Teken voor de Toekomst Bijna nergens ter wereld bestaat voor vrijescholen de luxe van overheidssubsidie zoals wij die kennen. Met de Solidariteitsactie willen wij zoveel mogelijk kinderen in de gelegenheid stellen om toch vrijeschoolonderwijs te volgen. Deze vorm van fondswerving blijkt heel positief te werken, omdat er een constante bron van inkomsten ontstaat waardoor de leerkrachten, kinderen en ouders in de projecten zich gewaardeerd en erkend voelen door betrokken mensen in het buitenland. Met de Solidariteitsactie kunt u buitenlandse vrijescholen steunen door het schoolgeld te betalen voor kinderen van weliswaar onvoldoende draagkrachtige, maar vaak erg gemotiveerde ouders. Het geld gaat naar het kinderfonds op de school. U kunt bij uw sponsoring aangeven van welke school u kinderen wilt sponsoren. Ook individuele peetschappen zijn mogelijk via dit Solidariteitsfonds. Zie daarvoor o. a. de kinderen hieronder.

Aya is twee jaar en zit op de peuterklas van **Ein Bustan**, in Kiryat Tivon, Israël. Ze is een stevig, vriendelijk, sociaal en opgewekt kind. Ze houdt van wandelen, kleien en met water spelen. Haar ouders werken beide, maar zijn de laatste tijd sterk in salaris achteruit gegaan en hebben daarom moeite met het betalen van het schoolgeld.

Ayala is twee en zit in de peuterklas van **Ein Bustan**, in Kiryat Tivon, Israël. Het is een goedlachs en energiek kind dat van zingen, dansen, rennen en klimmen houdt. Ze wandelt graag en speelt graag buiten. Ook luisteren naar verhalen, met de poppen spelen of met de potten en pannen in het keukentje, alles vindt ze even leuk. Haar ouders hebben een grote terugslag in hun inkomen gehad en hebben daardoor financiële problemen waardoor het schoolgeld niet betaald kan worden.

Kinderen van Ein Bustan, in Kiryat Tivon, Israël

Yusf is drie en zit in de peuterklas van **Ein Bustan**, in Kiryat Tivon, Israël. Het is een vrolijk en ondeugend joch. Hij speelt graag verstoppertje en klimt en rent graag. Soms kan hij heel koppig zijn, maar nooit voor lang. Hij houdt van lekker eten en van wandelen in de vrije natuur (vooral waar water is). Zijn ouders studeren nog en hebben moeite de eindjes aan elkaar te knopen.

Kinderen van A Oliveira, de Waldorf school in Vila Do Bispo, Portugal

Dylan is 7 jaar. Hij zit in de 2e klas van **A Oliveira**, de Waldorfschool in Vila Do Bispo, Portugal. Dylan houdt van tekenen, schilderen, dingen maken en van muziek en rekenen. Hij is intelligent en heeft een rijke fantasie. Hij is erg gevoelig voor geluid en licht en heeft daarom behoefte aan rust om hem heen. Hij heeft een onderzoekende geest en grote belangstelling voor de kosmos en alle levende wezens daarin. Zijn alleenstaande moeder is herstellende van een zware operatie en verdient als kunstenaar niet genoeg om het schoolgeld te betalen.

Gracie is net 10 geworden en zit in de 4e klas van **A Oliveira**, de Waldorfschool in Vila Do Bispo, Portugal. Gracie heeft een vrolijke en zorgzame natuur. Ze geniet van alle vakken op school, maar vooral van sport en spel. Ze heeft veel belangstelling voor de natuur en voor vulkanen, fossielen en kristallen. Ze speelt heel graag fantasiespelletjes.
Samen met haar ouders en grotere zusje woont ze in een houten huisje in het bos. Haar ouders verdienen als yogaleraar niet genoeg om het hele schoolgeld te betalen.

Ianna is 10 en zit in de 5e klas van **A Oliveira**, de Waldorfschool in Vila Do Bispo, Portugal. Ze is een toegewijde leerling met een grote wilskracht. Ze heeft een zacht karakter en is altijd bereid anderen te helpen. Ze is de oudste van 4 kinderen en geeft graag het goede voorbeeld. Haar zusje Nina is 8 en zit in de 3e. Ze is creatief en fantasierijk, neemt graag de leiding en helpt iedereen die haar nodig heeft. Ze bloeit op als ze warme, persoonlijke aandacht krijgt. Hun alleenstaande moeder heeft geen vaste baan en weinig inkomen. Hun vader, een Peruviaanse musicus, draagt ongeveer € 225 per maand bij.

Nagual is 7 jaar. Ze zit in de 2e klas van **A Oliveira**, de Waldorfschool in Vila Do Bispo, Portugal. Nagual houdt van muziek, lezen en schrijven. Ze kan goed met de andere kinderen op school overweg en is dol op haar broertje. Haar ouders zijn gescheiden. Haar moeder verdient als therapeut € 400 per maand en haar vader, een musicus die in Spanje woont, steunt het gezin met € 150.

Wat kunt u doen?

- U kunt donateur van het IHF worden voor een bedrag naar keuze. Per maand (minimaal 2.50 euro) of per jaar (minimaal 30 euro). U ontvangt dan twee maal per jaar ***de rOndbrief***.
- U kunt een bijdrage storten voor een specifiek project (o.v.v. de code).
- Of voor de algemene middelen
- U kunt denken aan een legaat ten behoeve van het IHF.
- U kunt de Solidariteitsactie steunen door een bedrag te storten op onze rekening o.v.v. code 9370, Solidariteitsactie. Dit geld gaat naar het kinderfonds van de school van uw keuze. Hieraan is geen peetschap verbonden.
- U kunt peet worden en - voor langere tijd - het schoolgeld voor een kind betalen. U krijgt via het IHF de naam en een korte beschrijving van het kind met een foto en eens per jaar een kort verslag van z'n ontwikkeling.

N.B.1: Omdat niet iedereen het volledige schoolgeld kan betalen (de bedragen liggen tussen € 25 en € 250 per maand) bestaat ook de mogelijkheid een peetschap met anderen te delen.

N.B.2: Voor scholen is het vaak heel moeilijk iemand vrij te maken die de administratie van de peetschappen bijhoudt. Wij hopen dat u er begrip voor hebt als de informatie over de kinderen eens niet zo vlot binnenkomt.

N.B.3: Geef altijd duidelijk aan voor hoeveel jaar u een peetschap wilt. In principe gaan we ervan uit dat u voor langere tijd peet wordt. Stoppen met een peetschap kan alleen door schriftelijke opzegging bij het secretariaat van het IHF.

Machtigingskaart

Stuur de ingevulde machtigingskaart in een gefrankeerde envelop naar:
Internationaal Hulpfonds
Guldenstraat 16
6532 RL Nijmegen

Wilt u ***de rOndbrief*** ook of alleen via e-mail ontvangen? laat het ons even weten via info@internationaalhulpfonds.nl

Donaties via IDEAL

Ga naar www.internationaalhulpfonds.nl. Klik op: Giften aan het IHF, dan kunt u uw bank kiezen en volgt het betaalmenu.

Giften aftrekbaar

Wist u dat uw giften volledig aftrekbaar zijn?. Het IHF heeft de ANBI status.

Contact

Het IHF is bereikbaar van maandag t/m vrijdag van 09.00 - 17.00 uur. Bij geen gehoor kunt u de voicemail inspreken of een sms-bericht sturen. U wordt dan teruggebeld.

Kantooradministratie:
Annette van Soest
06 26972310 / 0492-322872
info@internationaalhulpfonds.nl
Financiële administratie:
Meriam van Herpen
06-40062918 / 024-78519872
mevanherpen@hotmail.nl

Kijk ook eens op onze website voor meer informatie over ons en de projecten die wij ondersteunen:
www.internationaalhulpfonds.nl

PR

Help ons het IHF bekend te maken onder een groter publiek. Artikelen uit ***de rOndbrief*** mogen worden gekopieerd onder vermelding van de bron en gebruikt worden bij acties, bijvoorbeeld ter gelegenheid van een jubileum of verjaardag. Ook kunnen artikelen, extra exemplaren van ***de rOndbrief*** en informatie- en pr-materiaal, worden aangevraagd bij het secretariaat.

Contactpersoon op een vrijeschool

Heel graag komen wij in contact met vrijeschoolouders of leraren die op 'hun' school de contactpersoon voor ons kunnen zijn. Neem contact op met PR functionaris Jelle Kuiper pr@internationaalhulpfonds.nl

Triodos-bank : IBAN-code NL03 TRIO 0212 1950 50
Kamer van Koophandel 30167248

IHF Internationaal Hulpfonds voor vrijeschoolpedagogie

Te koop bij het Internationaal Hulpfonds

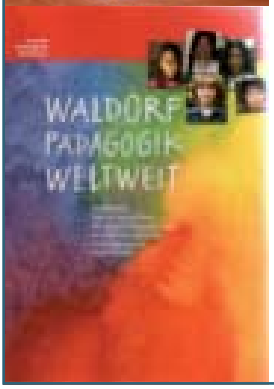

POPPEN: BRUIN * WIT * GROOT * KLEIN
GEZINNETJES VOOR HET POPPENHUIS
met opa en oma
ALLE FIGUREN VOOR DE KERSTSTAL
ALLERLEI VINGERPOPJES
KALIMBA'S - KAARSEN - KUNSTKAARTEN
SIERADEN - TASSEN
BOEK: VRIJESCHOOLPEDAGOGIE IN DE WERELD
Overzicht van vrijescholen met prachtige foto's (Engels of Duits)
EURITMIETJES EN SLOFJES VAN LEER
in diverse tinten leverbaar
in de maten 28 t/m 45
DVD: UBUNTU WALDORF IKAPI
VAN MICHAEL LOVEMORE
Over het vrijeschoolonderwijs in Zuid-Afrika

Voor prijzen en bestellingen zie onze website www.internationaalhulpfonds.nl

Machtigingskaart
Dhr./Mevr …… E-mail……
Adres…… Tel. ……
Postcode/Plaats……

❑ machtigt het IHF af te schrijven van bank/girorekening:……
❑ éénmalig ❑ per maand ❑ per kwartaal ❑ per half jaar ❑ per jaar
een bedrag van € ……. (minimaal € 10) voor
❑ een donateurschap (minimum bijdrage € 30 per jaar incl. ***de rOndbrief***)
❑ een door het IHF te bepalen project
❑ voor project: …… in (land): ……code: ……
❑ het Solidariteitsfonds in… ……(land/school)
❑ een (deel-)peetschap in ……(land/school)
❑ wil graag informatie ontvangen over het IHF (het IHF jaarverslag vindt u op www.internationaalhulpfonds.nl)
❑ wil graag informatie ontvangen over een (deel-)peetschap
❑ wil graag éénmaal gratis ***de rOndbrief*** ontvangen

Door een incassomachtiging blijven de transactiekosten zo laag mogelijk. U kunt uw machtiging te allen tijde intrekken door dit schriftelijk te melden aan het IHF en u kunt altijd binnen 56 dagen na afschrijving uw bank opdracht geven het bedrag terug te boeken op uw rekening.

Datum: …… Handtekening: ……

Kinderen van kleuterschool Alecrim, Brazilië

Port Payé
Pays-Bas

postnl

Deze kaart in een gefrankeerde enveloppe
sturen naar onderstaand adres:

IHF Internationaal Hulpfonds voor vrijeschoolpedagogie

Guldenstraat 16
6532 RL Nijmegen

Triodosbank IBAN code: NL03 TRIO 0212 1950 50